

UZASADNIENIE

Odstąpienie od dożywotniego zakazu prowadzenia pojazdów, o jakim mowa w art. 42 § 3 kk, mając na uwadze wyjątkową represyjność tego środka, znajdowało uzasadnienie w realiach niniejszej sprawy. Wspomniany środek karny winien służyć wyeliminowaniu z ruchu drogowego na zawsze tą tylko kategorię nieodpowiedzialnych kierowców, którzy nie rokując nadziei poprawy, stanowią szczególne i wyjątkowe zagrożenie bezpieczeństwu w ruchu, w szczególności w związku naruszaniem zasady trzeźwości jego uczestników. Tymczasem oskarżony za jazdę pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości karany jest po raz pierwszy. Stężenie alkoholu w jego organizmie nie było wysokie. W związku z zarzucenymi zachowaniami nie stworzył bezpośredniego zagrożenia dla życia i zdrowia innych uczestników ruchu. W przypadku pierwszego naruszenia zasady trzeźwości, nawet uwzględniając naruszenia zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, oskarżonemu można dać szansę w postaci odstąpienia od orzekania dożywotniego zakazu. Jego łączny rozmiar orzeczony przez sąd I instancji i tak jest bardzo wysoki i dla oskarżonego dolegliwy, mając zwłaszcza na uwadze jego trudną sytuację życiową (por. wyjaśnienia z k. 30). W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji.